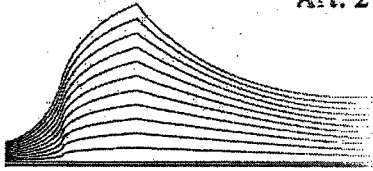

Datum van inontvangstneming : 21/08/2018

Repertoriumnummer 18/ 13039
Griffinummer 18/
Rolnummer 17/1494/A
Datum van uitspraak 29 juni 2018

Uitgifte

Afgeleverd aan	Afgeleverd aan
Referentie bestelling CD nummer RD nummer bedrag: EUR datum:	Referentie bestelling CD nummer RD nummer bedrag: EUR datum:

Rechtsmiddelen

VERZET aangetekend op: AR-nr.: HOGER BEROEP/CASSATIE aangetekend op: Rolnummer hof:
--

Niet aan te bieden aan de ontvanger

AFSCHRIFT
van de minuten berustende ter griffie van de
rechtbank van eerste aanleg Antwerpen,
afdeling Antwerpen

rechtbank van eerste aanleg Antwerpen,
afdeling Antwerpen

sectie burgerlijke rechtbank

vonnis

Kamer AFi1

Aangeboden op te ANTWERPEN - 4 JULI 2018
Niet te registreren De e.a. inspecteur Soraya Kessels

Ingeschreven in het register van het Hof van Justitie order nr. <u>1086767</u>
Luxemburg 16. 07. 2018 De Griffier, voor deze
Fax/E-mail: <u>/</u> <i>Manuela Ferreira</i> Maria Manuela Ferreira
Neergelegd op: <u>16/07/2018</u> Hoofdadministrateur

CURIA GREFFE Luxembourg Entrée 16. 07. 2018
--

Inzake:

ARGENTA SPAARBANK NV

met maatschappelijke zetel te 2018 Antwerpen 1, Belgiëlei 49-53, met ondernemingsnummer 0404.453.574

eiseres

- vertegenwoordigd ter zitting door meester Bart De Cock te 9000 Gent, Espl. Oscar Van de Voorde 1,
- eveneens vertegenwoordigd ter zitting door meester Yannick Cools loco Meester Koen Van Duyse te 2600 Berchem (Antwerpen), Grote Steenweg 214 bus 4,

TEGEN:

DE BELGISCHE STAAT,

Federale Overheidsdienst Financiën, Algemene Administratie van de Fiscaliteit, vertegenwoordigd door de Adviseur-generaal, Directeur van het Centrum Grote Ondernemingen Gespecialiseerde Controles & Beheer, Finance Tower, met kantoren gevestigd te 1000 Brussel, Kruidtuinlaan 50 bus 3351.

verweerder

- vertegenwoordigd ter zitting door de heer [REDACTED] en de heer [REDACTED] beiden in hun hoedanigheid van rijksambtenaar voor de Federale Overheidsdienst Financiën.

* * * * *

Gezien de stukken in het dossier der rechtspleging, onder meer:

- het verzoekschrift neergelegd ter griffie op 17 maart 2017,
- de beschikking verleend overeenkomstig artikel 747, §2 van het Gerechtelijk Wetboek op 21 april 2017,
- de besluiten van partijen.

Gelet op de wet van 15 juni 1935 op het gebruik van talen in de gerechtszaken.

Gehoord partijen in hun middelen en gezegden ter zitting van 25 mei 2018.

* * * * *

Procedure

1. Eiseres, Argenta Spaarbank nv, heeft voor het aanslagjaar 2015 een tijdige aangifte in de Belgische vennootschapsbelasting ingediend, waarin onder meer toepassing werd gemaakt van de vermindering van de aftrek voor risicokapitaal op basis van artikel 205quinquies Wetboek van de Inkomstenbelastingen 1992 (hierna aangeduid als WIB 92).

2. De aanslag in de vennootschapsbelasting voor aanslagjaar 2015 met kohierartikel 852676919 werd uitvoerbaar verklaard op 12 november 2015. Het aanslagbiljet werd verzonden op 16 november 2015. Tegen deze aanslag werd door eiseres bezwaar ingediend op 12 mei 2016 waarbij eiseres verwees naar een door haar aangevoerde strijdigheid van artikel 205quinquies WIB92 met artikel 49 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie (hierna aangeduid als VWEU). Dit bezwaar werd afgewezen bij beslissing van 19 december 2016.

3. Het gedinginleidend verzoekschrift werd op de griffie neergelegd op 17 maart 2017.

4. De vordering van eiseres beoogt de bestreden aanslag gedeeltelijk te vernietigen, minstens te ontheffen in de mate dat de aftrek voor risicokapitaal werd verminderd bij toepassing van artikel 205quinquies WIB92, in ondergeschikte orde een prejudiciële vraag te stellen aan het Europees Hof van Justitie. Eiseres vordert ook om verweerder te veroordelen tot terugbetaling van ten onrechte geïnde belastingen vermeerderd met moratoriuminteresten en met de kosten van het geding.

5. De ontvankelijkheid van de vordering van eiseres wordt niet betwist. Er zijn geen ambtshalve aan te voeren bezwaren betreffende de ontvankelijkheid.

Relevante feiten – wettelijke bepalingen

6. Eiseres is een in België ingezeten vennootschap, die onderworpen is aan de Belgische vennootschapsbelasting. De betwisting heeft betrekking op aanslagjaar 2015, (in casu) verbonden aan een belastbaar tijdperk dat loopt van 1 januari 2014 tot en met 31 december 2014.

7. Eiseres oefende voor aanslagjaar 2015 een deel van haar activiteiten uit met tussenkomst van een vaste inrichting in Nederland, waarvan de inkomsten in België zijn vrijgesteld op basis van artikel 7, lid 1 tot en met 3 en artikel 23 van het Belgisch-Nederlands dubbelbelastingverdrag (Overeenkomst van 5 juni 2001 tussen het Koninkrijk België en het Koninkrijk der Nederlanden tot het vermijden van dubbele belasting en tot het voorkomen van het ontgaan van belasting inzake belastingen naar het inkomen en naar het vermogen, Belgisch Staatsblad van 20 december 2002, p.57533).

8. Eiseres heeft voor de bepaling van de belastbare basis in de vennootschapsbelasting recht op een aftrek voor risicokapitaal (ook aangeduid als notionele intrestaftrek), overeenkomstig artikel 205 bis tot en met 205 novies WIB 92.

9. De invoering van de aftrek voor risicokapitaal gebeurde bij Wet van 22 juni 2005 tot invoering van een belastingaftrek voor risicokapitaal (Belgisch Staatsblad 30 juni 2005, p. 30077). Uit de Memorie van toelichting blijkt dat het de bedoeling was om de “discriminatie van risicokapitaal ten opzichte van kapitaal dat van derden geleend is te verminderen” door het toekennen van een aftrek die gelijk is “aan een bepaald percentage van het eigen vermogen dat overeenkomstig de wetgeving betreffende de boekhouding en de jaarrekening van vennootschappen werd bepaald (...)”. Bedoeld werd het verschil in fiscale behandeling tussen de financiering van vennootschappen met vreemd vermogen, waarvan de vergoeding fiscaal volledig aftrekbaar is, en de financiering van vennootschappen met eigen vermogen (risicokapitaal), waarvan de vergoeding volledig werd belast. Naar het verbeteren van de solvabiliteit van ondernemingen en naar het concurrentievermogen van de Belgische economie werd in de Memorie van toelichting eveneens verwezen (Parlementaire stukken, kamer, Doc. 51-1778/001, p. 4-6; zie ook punten 3, 4 en 5 van het arrest van het Hof van Justitie van 4 juli 2013 inzake Argenta Spaarbank nv, C – 350/11, EU:C:2013:447).

10. Artikel 205 bis WIB 92 vermeldt louter het principe van de aftrek voor risicokapitaal, als bedrag dat in mindering wordt gebracht van de belastbare basis. Artikel 205 ter WIB 92 bepaalt het in aanmerking te nemen risicokapitaal, dit is de basis waarop de aftrek voor risicokapitaal wordt berekend. Artikel 205 quater, §1 WIB92 bepaalt dat de aftrek voor risicokapitaal het resultaat is van de vermenigvuldiging van het bij toepassing van artikel 205ter WIB92 in aanmerking te nemen risicokapitaal. De overige paragrafen hebben hoofdzakelijk betrekking op de bepaling van dit tarief.

11. Artikel 205 quinquies WIB 92 zoals van toepassing op het aanslagjaar 2015, luidt als volgt:

“Wanneer de vennootschap in een andere Lid-Staat van de Europese Economische Ruimte beschikt over één of meer vaste inrichtingen, over onroerende goederen die niet behoren tot een vaste inrichting of over rechten met betrekking tot dergelijke onroerende goederen waarvan de inkomsten zijn vrijgesteld krachtens een overeenkomst tot het vermijden van

dubbele belasting, wordt de overeenkomstig artikel 205bis bepaalde aftrek verminderd met het laagste van de twee volgende bedragen:

1° het bedrag bepaald overeenkomstig het derde lid;

2° het positieve resultaat afkomstig van deze vaste inrichtingen, deze onroerende goederen en deze rechten met betrekking tot dergelijke onroerende goederen zoals vastgesteld in dit Wetboek.

Wanneer de vennootschap in een Staat die geen deel uit maakt van de Europese Economische Ruimte beschikt over één of meer vaste inrichtingen, over onroerende goederen die niet behoren tot een vaste inrichting of over rechten met betrekking tot dergelijke onroerende goederen waarvan de inkomsten zijn vrijgesteld krachtens een overeenkomst tot het vermijden van dubbele belasting, wordt de overeenkomstig artikel 205bis bepaalde aftrek verminderd met het bedrag bepaald overeenkomstig het derde lid.

Het in het eerste en tweede lid bedoelde bedrag wordt bepaald door het tarief bedoeld in artikel 205quater te vermenigvuldigen met het positieve verschil, vastgesteld op het einde van het voorgaande belastbaar tijdperk onder voorbehoud van de bepalingen uit artikel 205ter, §§ 2 tot 5, tussen enerzijds de netto boekwaarde van de activabestanddelen van de buitenlandse vaste inrichtingen, onroerende goederen of rechten bedoeld in respectievelijk het eerste en het tweede lid, met uitzondering van de aandelen en deelnemingen bedoeld in artikel 205ter, § 1, tweede lid, en anderzijds het totaal van de passivabestanddelen die niet behoren tot het eigen vermogen van de vennootschap en die aanrekenbaar zijn op de vaste inrichtingen, onroerende goederen of rechten bedoeld in respectievelijk het eerste of tweede lid.”

12. De rechtbank stelt vast dat voor wat betreft de bepaling van het bedrag van aftrek voor risicokapitaal overeenkomstig de artikelen 205 bis tot en met 205 novies WIB 92, geen betwisting bestaat tussen partijen. Wel over de verenigbaarheid van deze nationale bepalingen, in het bijzonder van artikel 205quinquies WIB92, met de vrijheid van vestiging zoals opgenomen in artikel 49 VWEU.

13. Dezelfde partijen hebben voorheen een betwisting gevoerd over de vennootschapsbelasting gevestigd in hoofde van eiseres voor aanslagjaar 2008, meer bepaald over het recht op aftrek voor risicokapitaal. In het kader van de betwisting voor aanslagjaar

2008 heeft de rechtbank een prejudiciële vraag gesteld aan het Hof van Justitie, die heeft geleid tot voormeld arrest van 4 juli 2013 (Argenta Spaarbank nv, C – 350/11, EU:C:2013:447). De argumentatie van partijen heeft grotendeels betrekking op de vraag in welke mate de aanpassing van de nationale wetgeving opgenomen in artikel 205quinquies WIB 92 al dan niet, geheel of gedeeltelijk, tegemoetkomt aan de overwegingen van het Hof van Justitie in het arrest van 4 juli 2013.

14. Dit arrest verklaarde voor recht dat artikel 49 VWEU aldus moet worden uitgelegd *“dat het zich verzet tegen een nationale regeling volgens welke voor de berekening van een aftrek waarop een in een lidstaat onbeperkt belastingplichtige vennootschap aanspraak kan maken, de nettowaarde van de activa van een in een andere lidstaat gelegen vaste inrichting niet in aanmerking wordt genomen wanneer de winst van deze vaste inrichting krachtens een overeenkomst tot het vermijden van dubbele belasting niet in eerstbedoelde lidstaat belastbaar is, terwijl de activa die verbonden zijn met een vaste inrichting op het grondgebied van eerstbedoelde lidstaat, daartoe wel in aanmerking worden genomen.”*

15. Deze schending van artikel 49 VWEU werd vastgesteld op basis van de toepassing van de nationale regeling opgenomen in het toenmalige artikel 205, ter, §2 WIB92 (zie punt 14 en 16 van het arrest). Deze oude bepaling schreef voor dat indien de vennootschap over één of meer inrichtingen in het buitenland beschikte waarvan de inkomsten vrijgesteld zijn krachtens overeenkomsten tot het vermijden van dubbele belasting, het risicokapitaal werd verminderd met *“het positieve verschil tussen enerzijds de netto boekwaarde van de activabestanddelen van de buitenlandse inrichtingen, [...] en anderzijds het totaal van de passivabestanddelen die niet behoren tot het eigen vermogen van de vennootschap en die op deze inrichtingen aanrekenbaar zijn”*.

16. Voor de berekeningsbasis van de aftrek voor risicokapitaal worden onder de regeling zoals van toepassing voor aanslagjaar 2015 activa van buitenlandse inrichtingen waarvan de inkomsten zijn vrijgesteld bij dubbelbelastingverdrag, niet meer uitgesloten uit de berekeningsbasis (zie het oude artikel 205, ter, §2 WIB92). Hetzelfde geldt voor de onroerende goederen en de rechten op onroerende goederen waarvan de inkomsten bij dubbelbelastingverdrag waren vrijgesteld en die voorheen eveneens werden uitgesloten uit de berekeningsbasis van de aftrek voor risicokapitaal (zie het oude artikel 205, ter, §3 WIB92).

17. Deze toenmalige §2 en §3 van artikel 205 ter WIB92 werden afgeschaft bij Wet houdende diverse fiscale en financiële bepalingen, van 21 december 2013 (artikel 7 en 22, Belgisch Staatsblad 31 december 2013; erratum Belgisch Staatsblad 24 maart 2014, van toepassing vanaf aanslagjaar 2014).

18. Dezelfde Wet van 21 december 2013 voerde evenwel het voormelde (nieuwe) artikel 205quinquies WIB92 in (van toepassing vanaf aanslagjaar 2014, zie artikel 8 en 22 van deze wet). De Memorie van Toelichting bij het wetsontwerp dat tot deze wet heeft geleid (Parlementaire Stukken, Kamer, Doc 53-323/001), verwees uitdrukkelijk naar het arrest van het Hof van Justitie van 4 juli 2013 (Argenta Spaarbank nv, C – 350/11). Daarbij wordt onder meer vermeld :

“De schending van de vrijheid van vestiging zou kunnen worden opgeheven door het eigen vermogen dat toerekenbaar is aan vaste inrichtingen of onroerende goederen die gelegen zijn in een land waarmee België een dubbelbelastingverdrag heeft gesloten, niet meer uit te sluiten van de berekeningsbasis van de aftrek voor risicokapitaal. Om bij de uitwerking van een dergelijke oplossing de impact op de Belgische belastinggrondslag minimaal te houden, zou de aftrek voor risicokapitaal gesegmenteerd moeten worden toegepast, waarbij de aftrek berekend op het deel van het eigen vermogen dat toerekenbaar is aan een vaste inrichting of onroerend goed dat gelegen is in een land waarmee België een dubbelbelastingverdrag heeft gesloten, bij voorrang wordt afgetrokken van de winst die met deze activa werden behaald. In het geval deze winst ontoereikend zou zijn en slechts in het geval de vaste inrichting of het onroerend goed zich bevindt in een lidstaat van de Europese Economische Ruimte, zou het resterende gedeelte in aftrek mogen worden gebracht van de winst die niet toerekenbaar is aan deze activa.

Het gesegmenteerd toekennen van de aftrek voor risicokapitaal heeft evenwel als nadeel dat de complexiteit van de aftrek voor risicokapitaal op onevenredige wijze toeneemt [...]”.

19. Over de gekozen oplossing, artikel 205quinquies WIB92 zoals van toepassing voor onder meer aanslagjaar 2015, wordt verder in de Memorie van toelichting geschreven : *“Anderzijds genereert deze oplossing in alle omstandigheden een even grote aftrek die in mindering kan worden gebracht van de in België belastbare winst als de oplossing waarbij de aftrek voor risicokapitaal op gesegmenteerde wijze wordt toegekend.”*

20. De Raad van State, afdeling wetgeving, bracht een advies uit over het voorontwerp van wet dat tot de aanpassing van artikel 205 quinquies WIB 92 heeft geleid (advies Raad van State, Parlementaire Stukken, Kamer, Doc 53-323/001, p.91). Daarin werd besloten dat de aangepaste nationale wetgeving nog steeds de vrijheid van vestiging zou schenden (zie p. 100 van het advies).

21. De Raad van State verwees onder meer naar de situatie waarin de winst van een Nederlandse vaste inrichting hoger is dan de aftrek voor risicokapitaal toegewezen aan deze inrichting, en de daaruit volgende vermindering van de aftrek voor risicokapitaal, om te stellen dat de regeling nog steeds “een belemmering vormt van de vrijheid van vestiging, zodat zij gerechtvaardigd moet kunnen worden door dwingende redenen van algemeen belang”. In het advies wordt verwezen naar de overwegingen terzake van het arrest van het Hof van Justitie van 4 juli 2013 (C-350/11) in de punten 36 tot 58, waaraan niet zou worden tegemoet gekomen door het voorontwerp van wet. Ook werd nog specifiek verwezen naar punt 30 van het arrest, waar de hypothese wordt vermeld dat de aftrek voor risicokapitaal berekend op basis van de activa van een inrichting bij voorrang word toegepast op de winst van de inrichting.

22. In de memorie van toelichting werd als antwoord op het advies van de Raad van State vermeld dat ook wanneer de winst van de EER-inrichting hoger is dan de aftrek voor risicokapitaal toerekenbaar aan deze vaste inrichting, toch de volledige aftrek voor risicokapitaal in mindering zou gebracht worden van de “globale belastbare basis”. Daar wordt aan toegevoegd: “Het gedeelte van de aftrek voor risicokapitaal dat toerekenbaar is aan een vaste inrichting moet worden verondersteld bij voorrang te zijn afgetrokken van de door deze inrichting behaalde winst.” Daarbij wordt verwezen naar “deze ‘veronderstelde’ aftrek voor risicokapitaal” zodat de rechtbank vaststelt dat de regering in de Memorie van Toelichting, samengevat, aanvoert dat het systeem van artikel 205quinquies WIB 92 gelijkaardige of zelfs identieke gevolgen heeft als een systeem waarbij zou worden bepaald dat de aftrek voor risicokapitaal bij voorrang op de winst van een vaste inrichting wordt aangerekend.

23. Samengevat wordt de aftrek voor risicokapitaal zoals berekend in artikelen 205ter en 205quater WIB 92 verminderd met het deel van de aftrek voor risicokapitaal dat berekend is op het eigen vermogen van vaste inrichtingen (of onroerende goederen en rechten daarop).

gelegen in een EER-lidstaat en vrijgesteld bij dubbelbelastingverdrag. Deze vermindering wordt beperkt tot de winst behaald in deze vaste inrichtingen (of inkomsten met betrekking tot de onroerende goederen en rechten daarop). Het eigen vermogen wordt bepaald als de netto boekwaarde van de activabestanden verminderd met anderzijds het totaal van de passivabestanden die niet behoren tot het eigen vermogen van de vennootschap en die aanrekenbaar zijn op de vaste inrichtingen, op de onroerende goederen en rechten op onroerende goederen (derde lid van artikel 205quinquies WIB92).

24. Anders dan voor aanslagjaar 2008, bestaat geen overdracht meer naar de volgende jaren indien voor een belastbaar tijdperk geen of onvoldoende winst is om de aftrek voor risicokapitaal in mindering te kunnen brengen.¹

25. Eiseres had voor aanslagjaar 2015 waarop de betwisting betrekking heeft, binnen de EER één vaste inrichting, in Nederland, waarvan de inkomsten waren vrijgesteld bij dubbelbelastingverdrag en geen vrijgestelde onroerende goederen of rechten daarop. Voor de berekening van de vermindering van aftrek voor risicokapitaal op basis van artikel 205quinquies lid 1 en lid 3 WIB92 werd dan ook enkel met deze vaste inrichting rekening gehouden.

26. Bij toepassing van artikel 205 quinquies werd voor de berekening van de bestreden aanslag in de vennootschapsbelasting:

- het bedrag vastgesteld van de notionele intrestaftrek die betrekking heeft op de Nederlandse vaste inrichting van eiseres, namelijk 1 970 290,89 EUR (artikel 205quinquies lid 3 WIB 92);
- het bedrag van de aftrek voor risicokapitaal dat betrekking heeft op de Nederlandse vaste inrichting, 1 970 290,89 EUR vergeleken met het resultaat van deze vaste inrichting, dat positief was en 149 185 743,91 EUR bedroeg (artikel 205quinquies lid 1 WIB 92);
- de aftrek voor risicokapitaal die betrekking heeft op de Nederlandse vaste inrichting, 1 970 290,89 EUR, volledig in mindering gebracht van de totale aftrek voor

¹ Het oude artikel 205quinquies WIB92 zoals van toepassing voor onder meer aanslagjaar 2008, werd opgeheven bij Wet houdende fiscale en financiële bepalingen van 13 december 2012 (zie artikel 48 en 59, Belgisch Staatsblad 20 december 2012, van toepassing vanaf aanslagjaar 2013; zie ook punt 48 van het arrest van Hof van Justitie van 4 juli 2013, Argenta Spaarbank nv, C – 350/11).

risicokapitaal omdat het positieve resultaat van de Nederlandse vaste inrichting hoger was dan het de aftrek voor risicokapitaal die betrekking heeft op deze inrichting.

27. De rechtbank stelt vast dat de vermindering van de aftrek voor risicokapitaal voorzien in artikel 205quinquies WIB92, niet van toepassing is op vaste inrichtingen in België, en dat de Belgische wetgeving ook geen gelijkaardige vermindering voorziet voor Belgische inrichtingen.

28. Bijgevolg is de omvang van de aftrek voor risicokapitaal beperkter indien een vennootschap een vaste inrichting heeft in een andere EER-lidstaat (en dus in een andere EU-lidstaat), in het bijzonder indien de winst van de inrichting hoger is dan de daaraan toegerekende aftrek voor risicokapitaal, dan wanneer deze vaste inrichting in België gelegen zou zijn. De vraag stelt zich dan ook of deze nationale regeling in overeenstemming is met de vrijheid van vestiging zoals voorzien in artikel 49 VWEU is voorzien.

29. De rechtspraak van het Hof van Justitie, meer bepaald het arrest van 4 juli 2013 (Argenta Spaarbank, C-350/11) sluit op feitelijk vlak nauw aan bij de aan de rechtbank voorgelegde betwisting. Deze heeft betrekking op dezelfde belastingplichtige en eveneens op de verenigbaarheid van artikel 49 VWEU met de bepaling van de aftrek voor risicokapitaal met betrekking tot dezelfde Nederlandse vaste inrichting van deze belastingplichtige.

30. In de situatie van eiseres voor aanslagjaar 2015, waarbij de winst van de vaste inrichting in een andere lidstaat hoger is dan de aftrek voor risicokapitaal berekend op het eigen vermogen toegewezen aan deze inrichting, heeft de nieuwe regeling een quasi identieke uitwerking als de regeling voor aanslagjaar 2008 die strijdig werd bevonden met artikel 49 VWEU. Anderzijds worden de activa van de vaste inrichting gelegen in een andere lidstaat voor de berekening van de aftrek, in een eerste stap althans, in aanmerking genomen en blijft de beperking van het recht op aftrek voor risicokapitaal betreffende het eigen vermogen van een vaste inrichting in de EER (waarvan de winst bij dubbelbelastingverdrag is vrijgesteld), beperkt tot het bedrag van de winst van deze inrichting.

31. Gelet op het gewijzigde nationale rechtskader is de rechtspraak van het Hof van Justitie niet voldoende duidelijk om de door eiseres opgeworpen schending van artikel 49 VWEU te beoordelen.

32. De rechtbank acht het dan ook noodzakelijk de hierna vermelde prejudiciële vraag te stellen aan het Hof van Justitie over de uitlegging van artikel 49 VWEU om een beslissing te kunnen nemen over de door partijen voorgelegde betwisting.

33. Verweerder ziet in de wijziging van de nationale wetgeving een fundamentele aanpassing, die als gevolg heeft dat de situatie van een vaste inrichting in een andere EER-lidstaat niet meer objectief vergelijkbaar is met deze van een Belgische vaste inrichting. De nieuwe regeling zou werken zoals deze voor andere aftrekbare bedragen van de vaste inrichting zoals intresten die eerst van de winsten van de inrichting worden afgetrokken. Minstens is verweerder van mening dat geen nadelige behandeling van een inrichting in een andere EER-lidstaat voorligt, of nog dat minstens rechtvaardigingsgronden aanwezig zijn voor een nadelige behandeling.

34. Verweerder verwijst eveneens naar een bericht van de Europese Commissie van 12 december 2016 waarin werd vermeld dat gelet op de verduidelijkingen door de Belgische overheid, de wetgeving die het arrest Argenta Spaarbank, C-350/11 omzet, in overeenstemming lijkt te zijn met de recente rechtspraak. In het kader van EU-Pilot project² zou de Europese Commissie hebben beslist om geen inbreukprocedure te starten. In dit bericht wordt in elk geval voorbehoud gemaakt voor het heroverwegen van het standpunt in geval van nieuwe ontwikkelingen of nieuwe elementen die onder de aandacht worden gebracht.

35. Eiseres verwijst naar de elementen zoals aangehaald door Raad van State. Zij verwijst verder, onder meer, naar de gelijke uitwerking van de nieuwe regeling voor de situatie van eiseres als de oude regeling om de objectieve vergelijkbaarheid en benadeling te onderbouwen zoals die ook reeds werden aanvaard in het arrest van 4 juli 2013 van het Hof van Justitie. Voor wat betreft de afwezigheid van rechtvaardigingsgronden verwijst zij onder meer naar de blijvende afwezigheid van een rechtstreeks verband tussen het belastingvoordeel en de compensatie van dat voordeel door een bepaalde belastingheffing onder de regeling voor aanslagjaar 2015.

² Toegelicht in bijv. COM(2011)930 van 21 december 2011

**OM DEZE REDENEN
DE RECHTBANK**

Rechtdoende op tegenspraak.

Alle andere en strijdige conclusies verwerpend.

Verklaart de vordering van eiseres ontvankelijk.

Stelt alvorens verder recht te doen, de volgende prejudiciële vraag aan het Hof van Justitie van de Europese Unie:

"Verzet artikel 49 van het Verdrag betreffende de Werking van de Europese Unie zich tegen een nationale belastingregeling op grond waarvan bij de berekening van de belastbare winst van een in België onbeperkt belastingplichtige vennootschap met een vaste inrichting in een andere lidstaat waarvan de winsten in België met toepassing van een dubbelbelastingverdrag tussen België en de andere lidstaat geheel zijn vrijgesteld :

- de aftrek voor risicokapitaal wordt verminderd met een bedrag aan aftrek voor risicokapitaal berekend op het positieve verschil tussen enerzijds de netto boekwaarde van de activabestanddelen van de vaste inrichting, en anderzijds het totaal van de passivabestanddelen die niet behoren tot het eigen vermogen van de vennootschap en die aanrekenbaar zijn op de vaste inrichting en
- voormelde vermindering niet wordt toegepast in de mate dat het bedrag van de vermindering lager is dan de winst van deze vaste inrichting,

terwijl geen vermindering van de aftrek voor risicokapitaal wordt toegepast indien dit positieve verschil kan worden toegerekend aan een in België gelegen vaste inrichting?"

Houdt de beslissing over de kosten aan.

Dit vonnis werd uitgesproken op **negenentwintig juni tweeduizend achttien** in openbare zitting van de Kamer AFi1, die samengesteld was uit:

F. Vandenberghe, rechter
N. Daneels, griffier

